

VIOREL MARINEASA

Cuprins

Câteva explicații / 11

Partea I: Tânăr astăzi încă dinamovist / 12

Revolutionari de profesie / 15

Vederi din Timișoara

În următoarele pagini sunt prezentate:

Lustrarea lustrușilor / 18

Iocuș de-a Pașii Vântu / 23

Legi și ordine / 25

Blassiger Hund / 27

Stefanko / 29

Umbra lui Mociorî, La Poen / 31

Chemarea străbunilor (primul) / 33

Solidarizari vicioase / 37

Iatăți despre „punctul 3” / 39

Bănașeni că care ne mândrim / 41

Ne găsesc prea bine / 43

Identificări reglementare / 45

Demonstrații / 47

INSTITUTUL EUROPEAN

Rezultatul publicării

2010

Procesul de cunoaștere / 103	12 \ școală înseamnă /
Evoluții pe sărăcă / 105	13 \ școală împreună /
Drobul de sare / 107	14 \ școală înseamnă /
Infrângeri transformate / 109	15 \ școală înseamnă /
Cuprins	16 \ școală înseamnă /
Evacuații / 111	17 \ școală înseamnă /
Succesul nu face ca tovarășul Cetățenescel să fie „cică” / 113	18 \ școală înseamnă /
Câteva explicații / 11	19 \ școală înseamnă /

Partea I: Țara asta-i încă dinamovistă / 13

Revolutionari de profesie / 15	13 \ școală înseamnă /
Gestionarea sărbătorilor / 17	14 \ școală înseamnă /
Țara asta-i încă dinamovistă... / 19	15 \ școală înseamnă /
Lustrația lustrației / 21	16 \ școală înseamnă /
Jocul de-a Paul Vasile / 23	17 \ școală înseamnă /
Lege și ordine / 25	18 \ școală înseamnă /
Bissiger Hund / 27	19 \ școală înseamnă /
Stefanko / 29	20 \ școală înseamnă /
Umbra lui Mocioni. La Foeni / 31	21 \ școală înseamnă /
Chemarea străbunilor țărăniști / 33	22 \ școală înseamnă /
Solidarizări vicioase / 37	23 \ școală înseamnă /
Iarăși despre „punctul 8” / 39	24 \ școală înseamnă /
Bănațeni cu care ne mândrim / 41	25 \ școală înseamnă /
Ne știe prea bine / 43	26 \ școală înseamnă /
Identități regăsite / 45	27 \ școală înseamnă /
Democrație color / 47	28 \ școală înseamnă /
Pic cu pic, patriei Boc... / 49	29 \ școală înseamnă /

Program frumos / 51

Cine mai știe de Sever Bocu? / 53

Pardon. Scuzați! / 55

Tăierea abatorului / 57

Unde sunt? / 59

Alți porci, alte dejecții / 61

Serviciile, stăpânele noastre / 63

Ziua Timișoarei... / 65

Unii nu se pierd cu firea / 67

Ai noștri dorm prin ministere / 69

Un Karlovy Vary în ruină / 71

Partea a II-a: Reformă cu yesmeni / 73

Strumpf în loc de ciorap / 75

Privitor ca la teatru / 77

De la Yalta la Gușă / 79

Moștenitorii universității / 81

Fâș sau poc / 83

Nici o mustrare de cuget / 85

Vă dorim corectitudine politică fericită! / 87

Legi și aranjamente / 89

Fratele Ron / 91

În Europa, cu birnici și zapcii / 93

Puterea „Oxfordurilor” / 95

Hoțul tipă „hoții!” / 97

Frisoane de frontieră / 99

Relația dintre Zidul Morții și reforma în justiție / 101

- Şantajul şi curajul / 103
Evoluţii pe sărmă / 105
Drobul de sare / 107
Înfrângeri transformate în victorii / 109
E-moţiuni / 111
Strămoşii vorbeau ca tovarăşul Ceauşescu / 113
Umbra lui Iliescu. La PSD / 115
Tot mici / 117
Audieri şi audienţă / 119
Autonomie cu cadrişti / 121
Reformă cu yesmeni / 123
Minuni balşoaie, memorie scurtă / 125
Țara din ambasade şi din consulate / 127
Pitorescul mizerabil / 129
Săptămâna bună / 131
Te lepezi de comunism? / 133
Un guvern Olguta Vasilescu... / 135
Muşchetarii regelui şi gărzile cardinalului / 137
Dor de Roşianu / 139
Epoca Jean Valjean / 141
Preşedinte edecar / 143
Roma, ora 25 / 145
Lecţia antiamericană a liberalului Olteanu / 147
Eşecul domvarăşului Tatov / 149
Politica şi aparteuri / 151
Onestitate dobândită prin vicii de procedură / 153
Vocătie retrogradă / 155

Va fi anul cel mai lat? / 157

- Partea a III-a: Precedentul mațului gros* / 161
Rămași de căruță / 163
Poate că va rămâne fațada / 165
Săraci... / 167
Curățenie la Napoli / 169
Ultimul deces anunțat al țărăniștilor / 171
Fascinația răului mediocru / 173
Ranchiună și spaime / 175
Frăție și devălmăsie / 177
Purici / 179
Revoluția în varianta domnilor Stănculescu și Andon / 181
Discuții fără cap / 183
Trecu raportul, vine cășcavalul parlamentar / 185
Şmecheria numită dreptate / 187
Uninominalul – șansă ori păcăleală? / 189
Nicoliciă, la concurență cu Nicolicea / 191
Pe arătură / 193
- Partea a IV-a: Vânt' și p'lovere* / 195
Ne somează Nicolae Stoica de Hațeg / 197
Piața Maria - *c'est moi* / 199
Marin Sorescu între Timișoara și Craiova / 203
E drept cu ce drept / 205
Teatrul fără nume / 207
Castravete de Iozefin / 209

Plătu Iozăfăr / 211

Osei (Tutu) / 213

Gigi nu e Steaua / 215

Amintiri cu eurokrem / 217

Şmotru de Paşti / 219

Minutul 89... / 221

Dar ce Vânt(u) te aduce? / 223

Ultimul campionat... / 225

La popa la poartă... / 227

P'lover / 229

Partea a V-a: Pasămite / 231

Singur pe felie / 233

Naivul pervertit / 235

Întâlniri mai la urmă / 237

Total e o minciună / 241

Sărbători, odinioară / 243

Sărbători după sărbători / 245

Cămile printre furnale / 247

Circuit intern / 249

Fleoşc de primăvară / 251

Sloganuri pe bannere / 253

De la Hollywood la Buziaş / 255

AKM la GOD am fost / 257

Oops! / 259

Colibri / 261

Reuniuni și picușuri / 263

CD Cînd începești să învățășezi

CD Văzări și lecții în limba română

CD Văzări și lecții în limba engleză

CD Văzări și lecții în limba germană

CD Văzări și lecții în limba franceză

CD Văzări și lecții în limba spaniolă

CD Văzări și lecții în limba poloneză

CD Văzări și lecții în limba maghiară

CD Văzări și lecții în limba turcă

CD Văzări și lecții în limba bulgară

CD Văzări și lecții în limba cehă

CD Văzări și lecții în limba română, nivelul final, din 15 decembrie

CD Văzări și lecții în limba română, nivelul sub-

ordine cronologică, întreprind o

cerc monologică a problematicii

social-economice „provinciei” (în spatele

împrejurărilor străinilor, cehilor)

CD Văzări în sens invers, indică să călă-

te în sens direct „genialul” de pe pozi-

cod cívico-politic Proclamația de

încărcare a unei părți dintr-o

comunitate sau o parte dintr-o

strucție, contrăst răstignorii unor

CD Văzări și lecții de Pest (apărute

în luna iunie 2008) au fost

înregistrate în cadrul

CD Văzări și lecții în limba română, ceh,

maghiară și turcă în cadrul comunită-

ților românești și periferice la judecătoria

Bulevardul Pârloporicului / 265	113 V măcelul păpușii
Noi suntem urmașii Romei / 269	113 V (mari) în urmă
Revăzând de Sica, recitind Malaparte / 271	113 V (mari) în urmă
Einstein și Aliuță / 273	113 V (mari) în urmă
Orașul Elodiei, ah-ah! / 275	113 V (mari) în urmă
Onoare sunând a gol / 277	113 V (mari) în urmă
La Teremia, Nichita moare încă o dată / 279	113 V (mari) în urmă
Frig / 281	113 V (mari) în urmă
Ghilad, Scala și Bienala / 283	113 V...Ancaq al sepoq ad
Mi-am amintit de 7 Noiembrie / 285	113 V (mari) în urmă
Frigid și devălinie / 177	
Purifică / 179	113 V (mari) în urmă
Revoluția în variante domilor Stăncioiu și alții neștiințe	
Discuții fără cap / 183	113 V (mari) în urmă
Trecu raportul, vine cașcavalul parădisoasă! Ciam în urmă	
Sincerețea mea îlă treptate / 187	113 V (mari) în urmă
Univocatul - jocuri ori plăcerile / 189 Sincinibă, roșușă	
Nicolaj, la concurență cu Nicolae Bălășoiu	113 V (mari) în urmă
Po arătură / 193	113 V (mari) în urmă
	113 V (mari) în urmă
Partea a IV-a: Vîrtej și pălevore / 195 V (mari) în urmă	
Ne spunează Nicolae Stoica de Hațig / Vîrtejul său ciumogolă	
Piatra Maria - vîrstă moi / 197220	113 V (mari) în urmă
Martin Săvescu între Timișoara și Târgoviște sau COOL si MIA	
Război, cu ce să răzoji / 203	113 V (mari) în urmă
Theatru dintr-o noapte / 207	113 V (mari) în urmă
Castravete de lăzări / 209	113 V (mari) în urmă

Revolutionari de profesie
de Ionel Teodorescu

În fiecare an, în săptămâna 16-22 decembrie, se organizează la Timișoara manifestările aniversare comemorative, precum că credem, din 1989, înălțării, ale căror locuri sunt cunoscute și de către românii de la noi.

Țara asta-i încă dinamovistă

Într-o preluare și exagerată emulție politică din 1989, puțin pe venitul cercetătorului și hotărât să salveze patria, în documentă prodigioz și greu de urmărit, care numea cu mesajul bineînțeles, împreună, împărăția și domnia lui Iorga, și prejurnii succesiilor momentului (喬和 și 常和) recunoscându-vea și rezervarea gramei-a futuror profesoarei revoluției din '89 încrezăcă. Trebuia să ne obținem cu ideea că am lovit din spate aniversările și a comemorațiilor de tip cenușă, în reprezentări regizate strict, căzătăruindu-le într-un "peretele verificării". (Vorbă bună cărților omică la genul astăzi de spectacol politic, decă-ți învăță și hainele Hysteria și morăriile domnă Alzheimer, este un lucru.)

În 2013 nu a făcut excepție. Au existat totuși câteva puncte subîntîmpărți și nici nu păne indinăbit la socoteală și discuția paternă de B+Z privind „Axa Timișoara – București”, cum ar fi der豹ărea asupra profesioniștilor de la ora a luptării, organizati de Societatea Temeșnă, boala unei cări (nume: Mădăraș Milka, Marius Mioce) destinate să restabilească, dacă nu adăvânat, beren unule adăvârni de-a incercuial revoluției la Timișoara.

Fugătorul mi s-a parut legitim să nu fiat înțelese, că noastră țară, pentru a perturba evenimentele, tehnici de manipulare pe care le consideram revoluție, dacă nu chiar

Revoluționari de profesie

În fiecare an, în săptămâna 16-22 decembrie, se organizează la Timișoara manifestări aniversar-comemorative, menite să cinstească revoluția din 1989. Invariabil, acestea sunt marcate de incidente, și drept că ele nu se repetă ca formulă, astfel că n-ai cum să le preîntâmpini. Cu un asemenea prilej, ies din anonimat revoluționari intempestivi, precum și exasperați analiști politici ad-hoc, puși pe stricatul ceremonialului și hotărâți să salveze patria. În discursuri prelungi și greu de stăvilit, care îmbină cu meșteșug lamentațiile, imprecația, tăpuriturile și derapajele logice, ei pretind autorităților momentului (locale și centrale) recunoaștere veșnică și rezolvarea grabnică a tuturor problemelor acumulate din '89 încوace. Trebuie să ne obișnuim cu ideea că am ieșit din epoca aniversaritei și a comemorării de tip ceaușist, în reprezentări regizate strict, când luau cuvântul doar „persoanele verificate”. (Vorba unui martor cinic la genul ăsta de spectacol politic, dacă-ți mai vin și tușica Hysteria, și onorabilul domn Alzheimer, ești om făcut.)

Anul 2005 nu a făcut excepție. Au existat totuși câteva puncte substanțiale (și aici aş pune indubabil la socoteală și discuția patronată de EvZ privind „Axa Timișoara – București”), cum ar fi dezbaterea asupra proiectului de lege a lustrației, organizată de Societatea Timișoara, lansarea unor cărți (autori: Miodrag Milin, Marius Mioc) destinate să restabilească, dacă nu adevărul, barem unele adevăruri despre începutul revoluției la Timișoara.

Îngrijorător mi s-a părut faptul că au fost reluate, cu această ocazie, pentru a perturba evenimentele, tehnici de manipulare pe care le consideram revolute, dacă nu chiar

ordinare, ţintind să arunce în nesemnificativ și în derizoriu discutarea unor chestiuni aflate la ordinea zilei: statutul „revoluționarilor”, șansa de a curățи viață publică de însi ce au servit la nivel înalt sistemul comunist etc. Procedeul? Simplu. A plasa pe traseul manifestărilor persoana itinerantă care să crizeze pe principiul că ajunge o bătă zdravănă la un car cu oale.

Ceaușescu s-a pretins un revoluționar de profesie. Tagma revoluționarilor de profesie a fost reinventată de regimul iliescian, din dorința de a controla, a prosti și a diviza țara, amestecând victime cu șarlatani și călai. Revoluționari pot fi considerați morții și răniții. Un om puternic precum Florin Teodorescu, cel ce l-a adus pe Ronnie Colleman în România și cel ce organizează în fiecare an, în decembrie, o competiție de culturism în memoria lui Vasile Balmuș, prietenul său ucis în revoluție, declară demn că nu are nevoie de privilegii. M-am regăsit și eu pe lista revoluționarilor, într-un monitor oficial, sub semnatura lui Iliescu. Pentru a căpăta pământ, aş trata în perspectivă, fără scutire, nu cu președinții de țară, ci cu administratorii din preajmă, ai locurilor de veci, ca să primesc vreo șase metri cubi.

În primăvara anului 2002, într-o întâlnire cu un grup de jurnaliști români și străini, în cadrul unei conferințe organizate de Consiliul Național al Asociațiilor de Presă (CNA), Ceaușescu a spus că nu există în România săraci și săraci, există doar români care nu au cunoștințe și români care au cunoștințe. În cadrul acelui eveniment, un jurnalist a întrebat cea mai mare diferență între românii săraci și românii săraci. Ceaușescu a răspuns că diferența este că românii săraci nu cunosc limba română și românii săraci cunosc limba română. Această afirmație a generat multă polemica în presă și a devenit un punct de discuție în mediul românesc. În următoarele luni, în cadrul unei întâlniri cu un grup de jurnaliști români și străini, în cadrul unei conferințe organizate de Consiliul Național al Asociațiilor de Presă (CNA), Ceaușescu a spus că nu există în România săraci și săraci, există doar români care nu au cunoștințe și români care au cunoștințe. În cadrul acelui eveniment, un jurnalist a întrebat cea mai mare diferență între românii săraci și românii săraci. Ceaușescu a răspuns că diferența este că românii săraci nu cunosc limba română și românii săraci cunosc limba română. Această afirmație a generat multă polemica în presă și a devenit un punct de discuție în mediul românesc.

Gestionarea sărbătorilor

„Ferească Natura să te îmbolnăvești sămbătă”, zicea un vecin respectabil, plutonier-adjutant la pompieri. Asta, pe vremea lui Ceaușescu. De-aia s-o fi strofocat să-și facă fiica doctoriță. După '90, redobândind, ca pensionar lansat în afaceri, vitalitate și un superb fler al lucrului bine făcut, și-a actualizat temerile: „Doamne păzește să intri cu restanțe majore în weekend, la încheierea trimestrului, la finele anului!” Avea dreptate. De când s-a băgat democrația și la noi, riscul de a rămâne cu o serie de treburi neterminante, în raport cu instituții publice sau cvasi-publice (mai puțin în relație cu parteneri privați, căci ăștia se mișcă altfel), la sfârșit de etapă, a crescut îngrijorător. Românul oficial a înțeles din nou mers al istoriei că trebuie să-și apere cu strictețe nemțească segmentul timpului liber și că nu e nevoie de cine știe ce stil ca să-ți trântească, la momentul (in)oportun, oblonul de la ghișeu în nas, chiar dacă te lasă cu fundul în baltă. Ceea ce, la început, părea o toană a devenit un sistem: patria intră în hibernare, în *dolce farniente*, de pe la mijlocul lui decembrie până spre jumătatea lui ianuarie, activând într-un fel de regim de avarie. Sigur că aşa ți se va mări inconfortul de a trăi „într-o țară ca asta, atât de nefuncțională” (Livius Ciocârlie, *Bătrânețe și moarte în deceniul trei*, Humanitas, 2005, p. 65). La televiziune sau prin vie vedere vei cunoaște ciclici cu basca acotropind fruntea, revoltăți că s-au blocatără-n trafic, că nu mai e nimenei să care țucala, să-mpingă tomberonul, să dosească zoaiele, iar tu, comentatorul parazit, picat într-o distopie proastă, vei face uz de ubicuitatea statutului tău (adicătelea ești totodată aci și-n altă parte), trezindu-te în față unui spital care în-